

ת"פ 61575/09/20 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 61575-09-20 מדינת ישראל נ' שעבאן

כבוד השופטת רבקה גלט	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אבו סיף	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נעים

גזר דין

העבירות

1. הנאשם, כבן 22 שנים, הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק, ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק.

תיאור העובדות הוא כי ביום 27.9.20, אמר הנאשם לאמו כי הוא מתנגד לשימוש שעושות אחיותיו הקטינות (ה' ילידת שנת 2005 ו-א' ילידת שנת 2004) במכשיר טלפון נייד, והאם השיבה כי אינה רואה בכך פסול, וכי הטלפונים חיוניים עבורן ללמידה מרחוק בתקופת משבר הקורונה. הנאשם ניגש לחדרה של האם, נטל את הטלפון הנייד שלה, דרש מה' את הטלפון שלה, וכששאלה מדוע, כעס וסטר לה על לחייה. לאחר זאת, הקטינה מסרה לידי את הטלפון. בהמשך, הנאשם ניגש אל א', דחף אותה והיא התקשרה לאחיה י' והזעיקה אותו. בתגובה, הנאשם נטל את הטלפון שלה, ומכשיר טלפון נוסף. בשלב זה, שבר את הטלפונים. כשהגיעו שוטרים לבית, סירב הנאשם להתלוות אליהם לתחנה, עד שהודע לו על מעצרו והוא התנגד לאיזוק, אך נאזק בכל זאת. כשהובל לניידת, נגח בשוטר פנדי ברקתו הימנית והמשיך להתנגד. כשהוכנס לניידת בעט בשוטרים עד שהצליחו לסגור את דלת הניידת ולנסוע מהמקום. לשוטר פנדי נגרמו כאבים ברקה ובמרפק וסימן אדום באמה השמאלית. לשוטר מוראד נגרם חתך בכף יד ימין.

2. בין הצדדים לא הושגה הסכמה עונשית את הוסכם כי יינתן תסקיר. בהמשך, ניתנה גם חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, לפיה נמצא הנאשם מתאים במגבלות.

3. כבר עתה יש לציין כי אין לנאשם עבר פלילי. לצד זה, במסגרת ת"פ 50561-04-21, הוא נמצא בלתי

כשיר לעמוד לדין והופסקו ההליכים בעניינו ביום 5.5.21, תוך מתן צו אשפוז כפוי לתקופה מקסימלית של 6 שנים. בחלוף כ-3 חודשים, הנאשם שוחרר מן האשפוז. במסגרת ההליך דנן, ניתנה חוות דעת פסיכיאטרית אשר לפיה נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו, כפי שיפורט בהמשך.

התסקיר

4. ביום 11.7.22 הוגש התסקיר, בו נכתב כי הנאשם נשוי, ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. הנאשם התייתם בגיל 14 מאביו שנפטר באופן פתאומי, ובעקבות זאת חווה צער עמוק שהוביל בגילו הצעיר להתמודדות דרך שימוש בסמים ואלכוהול, ובמהלך השנים העמיק השימוש ונכשלו ניסיונות גמילה. הנאשם השתמש בקנבים ואקסטזי, והתדרדר לכדי התקפים פסיכוטטיים בגינם אושפז. עולה כי במהלך השנים האחרונות, הנאשם אושפז מספר פעמים, בגין מצבים פסיכוטטיים תחת שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, לעיתים בכפייה. התסקיר מפרט כי הנאשם אושפז מיום 5.5.21 עד יום 12.8.21, בעקבות אירוע של תקיפת שוטר, המאוחר לעבירות דנן, וכי בתאריך 19.5.22 הגיע למרכז לבריאות הנפש באר יעקב עקב החמרה במצבו הנפשי, ושיתף כי מספר שנים קודם לכן ניסה לשים קץ לחייו בתלייה. ביחס לעבירות, הנאשם הסביר כי אחת מאחיותיו התכתבה עם תלמיד מכיתה באופן שאינו מקובל ומנוגד לקודים החברתיים הנהוגים בתרבותם, והוא התקשה לווסת את כעסו ונהג באלומות גם כלפי השוטר. הוא הביע חרטה ואמר כי היה עליו לדבר תחילה עם אמו. עוד מסר כי האירוע חריג להתנהלותו שאינה אלימה, שלל צורך בטיפול, ואמר כי המעקב במסגרת בריאות הנפש נותן מענה לצרכיו. קצין המבחן התרשם כי הנאשם בעל עמדות פטריאכליות הנותנות לגיטימציה לאלומות ככל שהדבר נוגע "כבוד המשפחה", מתקשה בגילוי אמפטיה כלפי אחיותיו ומתקשה לשלוט בדחפיו וכעסיו. נכתב כי בהעדר טיפול ייעודי בתחלואה כפולה, קיים סיכון להישנות עבירות אלימות, וכי הנאשם מתמודד עם הפרעה דמוית סכיזופרניה ואינו מקפיד על נטילת התרופות. בנוסף, הנאשם ממשיך להשתמש בקנבים, אך שולל נזקקות לטיפול. בסיכום נכתב כי הנאשם נטל על עצמו מכורח הנסיבות תפקיד הורי בפער לעומת יכולותיו וצרכיו הרגשיים, ופעל באלומות כשחרגו אחיותיו מן הקודים התרבותיים המקובלים. מכלול נסיבותיו הובילו להערכה לפיה קיים במצבו סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות, אך בהעדר מוטיבציה לשינוי, לא הועלתה המלצה שיקומית.

המסמכים הרפואיים

5. ב"כ הנאשם טען כי ישנה חשיבות רבה מאד להבנת מצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירות, והוא מצוי בקרבה לסייג לאחריות פלילית מחמת מחלת נפש. לצורך הוכחת טענתו הגיש מסמכים רפואיים מטעם המרכז לבריאות הנפש "באר יעקב, כדלהלן:

סיכום אשפוז זמני מיום 3.3.20 - נכתב כי ביום 18.2.20 פנה הנאשם לאשפוז מיזמתו לאחר ניסיון אבדני וחשד למצב פסיכוטטי, זאת לאחר שקודם לכן באותו היום שוחרר מבית החולים לאחר אשפוז של שבוע, אשר החל באירוע של אלימות במחלוקה. הנאשם היה מוכר למערכת מאשפוזים קודמים בשל מצבים פסיכוטטיים על רקע שימוש בסמים, המלווים בתוקפנות, לא היה מצוי במעקב פסיכיאטרי, והיענותו לטיפול תרופתי נמוכה. נכתב כי בתחילה הנאשם סירב להתאשפז, אך לאחר מכן הסכים, ואף ביקש עזרה. במהלך אשפוזו לא הפגין התנהגות מסוכנת ולקראת שחרורו לא היתה עדות למצב פסיכוטטי. בסיכום נכתב כי בולטת התנהגות אימפולסיבית עם קושי בוויסות רגשי. הנאשם שוחרר בשל

העדר עילה להמשך האשפוז.

חוות דעת פסיכיאטרית מיום 28.4.21 - ניתנה מטעם מרכז בריאות הנפש לב השרון, במסגרת ת"פ 50561-04-21. נכתב כי הנאשם תיאר את מסכת חייו, השימוש באלכוהול וסמים, אשפוזיו הקודמים, וכן מסר כי באירוע נושא האישום דנן, נטל את הטלפונים ושבר אותם, כיוון שלא היה מוכן שאחיותיו ישוחחו עם גברים. בשיחה עמו עלו תכנים פרנואידיים, ומחשבות רדיפה. נכתב בסיכום, כי מצוי בהחמרה פסיכוטית חריפה עם מחשבות שווא של יחס גדלות ורדיפה, וכן הזיות שמיעה, בוחן מציאות פגום, שיפוט פגום, וחוסר תובנה. נקבע כי הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין וקיימת סבירות גבוהה שהיה במצב פסיכוטי בעת העבירה.

חוות דעת פסיכיאטרית מיום 11.7.21 - ניתנה במסגרת ההליך דנן, לבקשת הנאשם. נכתב כי הנאשם מוכר למערכת מאשפוזים קודמים לרקע שימוש בסמים המלווה בתוקפנות, וכן ניסיונות אובדניים. הנאשם ביטא עצמו היטב, התייחס לאירועים באופן קוהרנטי, ידע להבחין בין אסור למותר, וביטא את רצונו להיגמל מסמים. הנאשם הבהיר כי ברור לו שאסור לפגוע בשוטרים, ואמר שהגיע למצב תוקפני מרוב עצבנות, ואולי כיוון שהיה תחת השפעת סמים. נכתב כי הנאשם שוה באשפוז מיום 5.5.21, על פי צו שיפוט, והתנהגותו טובה ללא אירועים חריגים וללא רושם למצב פסיכוטי. בסיכום של דבר, נכתב כי למצבו לא היתה השפעה על יכולת שיפוטו בעת האירוע, אף כי ייתכן שסך התסכול היה ירוד מהרגיל בהשפעת הסמים שנטל. לפיכך, נקבע כי הנאשם היה כשיר מהותית, ובעת מתן חוות הדעת היה כשיר דיונית. עוד נכתב כי במועד מתן חוות הדעת, כלל אינו זקוק לאשפוז.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ התביעה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירת סדרי השלטון ואכיפת החוק, פגיעה בשלמות גופם של השוטרים, וכן פגיעה בשלמות גופן של המתלוננות, שהיו קטינות, בתוך ביתן - מבצרן. התביעה ציינה קיומה של חומרה יתרה בכך שהעבירות כלפי הקטינות בוצעו על רקע "כבוד המשפחה", תחת השפעת סמים, וההערכה היא לקיומה של מסוכנות גבוהה. כמו כן, טענה לחומרת העבירות כלפי השוטרים שאף נגרמו להם חבלות. לדעת התביעה, מתחם העונש ההולם למכלול האירוע נע בין 8 עד 18 חודשי מאסר, והעתירה היא להטיל 12 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטרים שנפגעו.

7. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנסיבות חריגות, בשל מצבו הנפשי של הנאשם, כעולה מן המסמכים הרפואיים. נטען כי הנאשם היה במצב נפשי רע ומשפחתו פנתה לעזרת המשטרה על מנת לאשפוז, אך כתוצאה מכך הסלים האירוע ונפתח התיק הפלילי. בחלוף מספר חודשים, נפתח תיק פלילי נוסף, אך שם הופסקו ההליכים בשל אי כשירות דיונית של הנאשם, וניתן צו אשפוז. עוד נטען כי למרות כל אלה, אין לנאשם הסתכנויות נוספות. כיום מצבו השתפר, הוא נשוי ואב לתינוק, מערכת היחסים עם אשתו תקינה והיא בהריון. מכל אלה, יש להסיק לדעת ב"כ הנאשם, כי כתב האישום לא היה נולד אלמלא מצבו הנפשי הבעייתי של הנאשם, ששורשו נעוץ בהתייתמות מאביו בנערותו. נטען כי כיום, הנאשם מקפיד ליטול את התרופות, ונמצא כשיר, אך יש קרבה לסייג. בשל מכלול הנסיבות, סבור ב"כ הנאשם כי יש מקום לכך שבית המשפט יעודד את הנאשם להמשיך בדרך ישירה ולקיים אורח חיים תקין. לכן, נטען כי המתחם ההולם נע בין עונש הצופה פני עתיד ובין מאסר בעבודות שירות. כמו כן, נטען כי יש להסתפק בהטלת 45 ימי מאסר

בעבודות שרות.

8. לפני סיום, ניתנה הרשות לאמו של הנאשם לומר דברה, וזו אמרה כי הנאשם הוא בנה היחיד, והוא מסייע לה רבות לאחר פטירת אביו. עוד אמרה כי כיום הנאשם אב לתינוק הסובל מבעיות רפואיות, והוא מטפל בו היטב, ונוטל את התרופות כנדרש.

9. הנאשם בדברו האחרון אמר כי ביצע עבירות לא פשוטות והוא באמת מצטער על כך ומבקש סליחה. עוד אמר כי כיום הוא נשוי, ואב לתינוק הנדרש לטיפול רפואי, וביקש התחשבות.

מתחם העונש ההולם

10. אין צורך להרחיב אודות חומרתן הרבה של עבירות האלימות במשפחה. ברע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.13) אמר בית המשפט העליון:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג.

וברע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11), נאמר:

לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנשקפת מהן (ראו למשל: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.10.2007); רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 20.8.2009) עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית. והרי, די לנו בבחינת עובדות המקרה דנן, כדי שניווכח בעוצמתם של שיקולים אלו.

11. משנה חומרה יש בעבירות אלימות בתוך המשפחה כלפי קטינים, שכן יש בהן כדי לפגוע באופן קשה בהתפתחות התקינה הדורשת אווירה בטוחה ועוטפת. מקום בו בוצעו עבירות אלימות חמורה כלפי קטינים, תוך שימוש באכזריות, או שתוצאתן היתה חבלה ממשית, נוהג בית המשפט להטיל עונשי מאסר, גם כשמדובר בנאשמים ללא עבר פלילי (רע"פ 6464/10 דדון נ' מד"י (20.9.10); ת"פ 7591-03-18 מד"י נ' פלוני (9.10.18); ת"פ (מחוזי י-ם) 31030-08-16 מד"י נ' פלונית (21.12.17); ת"פ (מרכז) 19737-12-16 מד"י נ' פלוני (17.11.17); ע"פ 6833/16

מד"י נ' פלונית (28.6.17). ע"פ 8002/15 פלוני נ' מד"י (9.2.16); ת"פ 62584-08-21 מד"י נ' הריני (11.1.22)).

עם זאת, במקרים רבים בהם דובר בעבירות אלימות, לרבות לפי סעיף 368 לחוק העונשין, אשר נשאו אופי חמור פחות, הוטלו עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות (ת"פ 1145-12-15 מדינת ישראל נ' אבו הדואן (19.12.17); בש"פ 6798/17 פלוני נ' מד"י (22.11.17); רע"פ 7587/14 מכלוף נ' מד"י (16.2.16); ת"פ 22807-07-11 מד"י נ' פלוני (8.12.14); ת"פ 23864-08-12 מד"י נ' י' פ' (3.11.13); ת"פ 42423-01-11 מד"י נ' קרסנטי (25.7.12); ת"פ 48756-06-17 מד"י נ' קזקוב (14.5.20)). במקרים מיוחדים, בהם נלקח בחשבון הליך טיפולי משמעותי שעבר הנאשם, הסתפקו בתי המשפט בענישה מקילה אף יותר, ללא רכיב של מאסר, זאת גם כשעלה כי העבירה נבעה מתפיסות בעייתיות לגבי הלגיטימיות לפעול באלימות (ע"פ (חי') 8394-12-13 מד"י נ' פלוני (13.2.14); ת"פ 27115-03-11 מד"י נ' פלוני (9.5.12), ת"פ (מח' חי') 368/02 מד"י נ' אלוש (20.2.06); ת"פ 41309-09-13 מד"י נ' סירחאן (1.10.14)).

12. עבירות של תקיפת שוטרים אף הן טומנות בחובן חומרה, שכן יש בהן כדי לסכן את הסדר הציבורי ואת שלומם של האמונים על שמירתו. בייחוד ישנה חומרה בתקיפתו של שוטר על מנת להכשיל מעצר, או על מנת להפריעו בתפקידו.

במקרים בהם נשאה התקיפה אופי חמור, אם בתוצאותיה ואם בטיבה המשפיל, נהוגה מדיניות ענישה מחמירה. כך, מקום בו ירק הנאשם על שוטרת, קילל וכינה את השוטרים "נאצים נביילה, שיקסע", אישר בית המשפט העליון עונש מכביד של 7 חודשי מאסר. לאותו נאשם היה עבר פלילי בעבירות דומות, וכן נשא מאסרים על תנאי שהופעלו במצטבר (רע"פ 4648/21 **פרידמן נ' מד"י** (6.7.21)). באופן דומה, הוטל עונש של מאסר למשך 6 חודשים על נאשמים שתקפו שוטר שהגיע לביתם לעריכת חיפוש, בבעיטות ואגרופים. גם לנאשמים אלה היה עבר פלילי, וניתנו בעניינם תסקירים שליליים (רע"פ 4130/12 **אסעד נ' מד"י** (24.5.12)). בעפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מד"י** (1.1.2014) הוטל עונש של 20 חודשי מאסר בגין תקיפת שוטרים באגרופים ובעיטות; ברע"פ 2065/14 **אבו מדיע'ם נ' מד"י** (9.6.2014) הוטלו 10 חודשי מאסר על נאשם שדחף שוטרים ובעט בהם במהלך ביצוע חיפוש כדין, העונש כלל הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים; בע"פ 1860/07 **נחמני נ' מד"י** (14.6.2007) הוטלו 7 חודשי מאסר על נאשם שבעט ונשך מספר שוטרים; בעפ"ג (מחוזי מרכז) 22165-04-16 **מרדאני נ' מד"י** (19.02.2017) נדחה ערעורו של הנאשם שהוטלו עליו 12 חודשי מאסר בגין תקיפת שוטרים.

לצד זה, קיימים מקרים רבים, בהם הסתיים ההליך בגין תקיפת שוטרים בענישה פחותה בחומרתה, בעבודות שירות או אף ללא רכיב מאסר, אם בשל מינוריות המעשים ואם בשל נסיבות מיוחדות. כך למשל, בת"פ 16188-06-11 **מד"י נ' זוביב** (20.12.12) נדון הנאשם בגין נגיחה בפניו של שוטר שגרמה לו חבלה מדממת וכאבים, והוטלו עליו 60 ימי מאסר בעבודות שירות ופיצוי בסך 5,000 ₪. בע"פ 333/10 **סרנקו נ' מד"י** (28.10.10) דובר בנאשמת שלרקע עריכת חיפוש ברכבה, תקפה שוטרת, היכתה בה בכתפיה ובחזה, בעטה, חנקה ושרטה אותה בצווארה. כמו כן, בעטה בשוטרים מספר פעמים באזור האשכים, קיללה ומשכה בשיער השוטרת. הוטלו עליה 6 חודשי עבודות שירות והעונש נותר על כנו בערעור. ברע"פ 2222/13 **חיחאשווילי נ' מד"י** (2.5.13) דובר בנאשם שלרקע השימוש בדרך הצמיד פניו לפני השוטר, השתולל, ונשך אותו באפו. בבית משפט קמא הוטלו עליו 4 חודשי עבודות שירות, אך בערעור הוקל

עונשו בשל נסיבות העבירה, והועמד על מאסר על תנאי ושל"צ.

13. בענייננו, הנאשם פעל באלימות ושתלטנות כלפי אחיותיו הקטניות, לרקע השקפותיו הנוקשות ועל רקע "כבוד המשפחה", בכך שסטר לאחת מהן, ודחף את האחרת. כמו כן, שבר את מכשירי הטלפון שלהן ושל אמו. מעשיו אלה מכוערים, וכבר נאמר רבות כי יש משנה חומרה בעבירות כלפי מכשירי הטלפון הנייד, המהווה יומן אישי וכלי תקשורת חשוב בעידן הנוכחי. לצד זה, אין המדובר במעשי תקיפה אכזריים או חמורים במיוחד, ולא נגרמו חבלות. בשלב השני של האירוע, הנאשם פעל באלימות כלפי השוטרים שהוזעקו, בכך שנגח בשוטר פנדי ובעט בשוטרים אחרים. כתוצאה ממעשיו, נגרמו לשוטרים חבלות.

14. יש לקחת בחשבון את הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות. עולה מן התסקירים כי הנאשם מצא עצמו משמש בתפקיד הדמות הבוגרת האחראית על אחיותיו, לאחר פטירת אבי המשפחה, ואת העבירות ביצע מתוך תחושת האחריות שהיתה מונחת על כתפיו, ובהתאם לתפיסות החברתיות המסורתיות. הערכת שרות המבחן היא כי הנאשם שהתייתם בגיל צעיר ביותר, נקלע למצבו המורכב ללא כוחות ומסוגלות מספיקים, והתקשה לווסת כעסו. בכך אין כמובן כדי להצדיק את העבירות, אך מדובר בנסיבות ייחודיות, אשר לרקע מצבו הנפשי של הנאשם, יש להתחשב בהן.

15. על פי המסמכים הרפואיים והתסקיר, הנאשם סובל מתחלואה כפולה, של צריכת סמים ותסמונת דמוית סכיזופרניה, עבר 7 אשפוזים שחלקם היה בכפייה, ערך מספר ניסיונות אובדניים, ונמצא בעבר בלתי כשיר לעמוד לדין. באחד מן המסמכים תועדה תופעת הזיות קול, ונכתב כי בוחן השיפוט והמציאות שלו נמצאו לקויים לחלוטין. אמנם במסגרת ההליך דנן נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו בעת העבירות, אך לדעתי אין מנוס מקביעה כי הוא מצוי בקרבה מסוימת לסייג של אי שפיות הדעת.

16. בשים לב לנסיבות העבירות, מדיניות הענישה הנוהגת והקרבה המסוימת לסייג לאחריות הפלילית, אני קובעת כי המתחם ההולם לאירוע בכללותו נע בין מספר נמוך של חודשי עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

17. אין לנאשם כל עבר פלילי.

18. במסגרת ת"פ 50561-04-21 יוחסו לנאשם 5 אישומים בעבירות חמורות נגש שוטרים, וכן עבירות פציעה, חבלה במזיד והפרת הוראה חוקית. ביום 5.5.21, ניתנה החלטה לפיה הוא נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין מחמת מחלת נפש, וההליכים בעניינו הופסקו. ניתן צו אשפוז לתקופה מקסימלית של 6 שנים, אך בחלוף חודשים אחדים הנאשם שוחרר. כפי שהובא קודם, עוד בחודש יולי 2021, ניתנה חוות דעת פסיכיאטרית בה נכתב כי הנאשם במצב יציב לחלוטין ואין כל עילה להמשיך את אשפוזו.

19. נכתב בתסקיר כי הנאשם בעל עמדות פטריאכליות הנותנות לגיטימציה לאלימות ככל שהדבר נוגע ל"כבוד המשפחה", מתקשה בגילוי אמפטיה כלפי אחיותיו, ומתקשה לשלוט בדחפיו וכעסיו. עוד נכתב כי בהעדר טיפול ייעודי בתחלואה כפולה, קיים סיכון להישנות עבירות אלימות, וכי הנאשם מתמודד עם הפרעה דמוית סכיזופרניה ואינו מקפיד על נטילת התרופות. בנוסף, הנאשם ממשיך להשתמש בקנבים, אך שולל נזקקות לטיפול.

20. מצד שני, ב"כ הנאשם טוען כי מאז האירועים הנאשם שיפר דרכיו, נשא אשה, הוא אב לתינוק ואשתו הרה. דברים אלה, קיבלו חיזוק בעדותה של אמו של הנאשם, אשר אמרה שכיום הוא נוטל את התרופות כנדרש, מתפקד באופן תקין, ולמעשה הוא מסייע לה רבות בניהול המשפחה בהיותו הבן היחיד (לצד אחיותיו).

21. הנה כי כן, עניינו של הנאשם מעורר מורכבות, שכן חומרת העבירות אינה מבוטלת, אך למול זה יש להתחשב בנסיבות המשפחתיות החריגות, ובמצבו הנפשי של הנאשם, המוכר כסובל ממחלת נפש. לדעתי, בשים לב להיעדר תכנית שיקומית, כף האיזון נוטה לעבר הצורך להטיל על הנאשם עונש מאסר. ואולם, בגדרי המתחם שקבעתי, ניתן במקרה זה להסתפק בריצוי בעבודות שרות, שכן אין להתעלם מכך שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, הקרוב במידה מסוימת לסייג לאחריות הפלילית.

22. את הצורך להרתיע את הנאשם מפני אלימות כלפי שוטרים, ניתן לדעתי למלא בנסיבותיו, על ידי הטלת פיצוי משמעותי. לדעתי, האינטרס בפיצוי השוטרים חשוב במקרה זה באופן שיש להעדיפו על פני הטלת קנס, וזאת גם בשים לב לכך שבמצבו הכלכלי הדחוק לא יוכל הנאשם לשאת בשני עונשים כספיים משמעותיים.

23. לאחר כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה ביום 2.2.23 בשעה 8:30, כשבדיו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי קטינים, או כלפי שוטרים.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי כל אדם פרט לאמור לעיל.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות היזק בזדון.

ג. פיצוי לשוטרים פנדי ומוראד, בסך 2,000 ₪, כל אחד. הפיצוי יופקד ב-5 תשלומים חודשיים ורצופים, החל מיום 1.2.23 ובכל 1 לחודש עוקב.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.